

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος του Ομίλου TITAN και του ΣΕΒ

Καινοτόμος επιχειρηματίας με κοινωνική συνείδηση

Προεξάρχων μέσω του ΣΕΒ στην αντιμετώπιση των προκλήσεων του εγχώριου επιχειρείν, διοικεί τη διεθνή τσιμεντοβιομηχανία TITAN με γνώμονα την ενσωμάτωση νέων γνώσεων και τεχνολογιών

Ο κ. Δημήτρης Παπαλεξόπουλος είναι αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Στρογγυλής Τράπεζας για τη Βιομηχανία (European Round Table for Industry - ERT) και πρόεδρος της Επιτροπής του ERT για την Ενεργειακή Μετάβαση και την Κλιματική Αλλαγή. Είναι μέλος των διοικητικών συμβουλίων του **Ιδρύματος Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών (IOBE)**, του **Ελληνικού Ιδρύματος Ευρωπαϊκής και Εξωτερικής Πολιτικής (ΕΛΙΑΜΕΠ)** και της Endeavor Greece.

Με τον αέρα του κοσμοπολίτη και με σπουδές Διοίκησης στο Χάρβαρντ, αφού πρώτα πήρε το πτυχίο του ηλεκτρολόγου - μηχανολόγου στην Ελβετία και συγκεκριμένα στη Ζυρίχη, αλλά και με επαγγελματική εμπειρία στη McKinsey, ο Δημήτρης Παπαλεξόπουλος, πρόεδρος του ΣΕΒ, ηγείται τα τελευταία χρόνια στην TITAN.

Ο κ. Παπαλεξόπουλος είναι πρόεδρος του Ομίλου TITAN, ενός διεθνούς παραγωγού τσιμέντου και δομικών υλικών, που δραστηριοποιείται στον κλάδο από το 1902.

Ο όμιλος απασχολεί άμεσα περίπου 5.500 άτομα, λειτουργεί εργοστάσια τσιμέντου σε 10 χώρες και δραστηριοποιείται σε αρκετές ακόμα.

Ο πρόεδρος της ιστορικής τσιμεντοβιομηχανίας έχει μεγαλώσει και ζυμωθεί επιχειρηματικά με ισχυρούς παίκτες. Με εμπληματικές προσωπικότητες της βιομηχανίας, όπως ο πατέρας του Θεόδωρος και ο πρόεδρος της TITAN και θεός του Ανδρέας Κανελλόπουλος, μύηθηκε στα μυστικά του επιχειρείν από τη δεκαετία του '90 περίπου, όταν και εισήλθε πιο ενεργά στην ελληνική τσιμεντοβιομηχανία. Με τον Ανδρέα Κανελλόπουλο αλλά και τη νεότερη γενιά έχουν στενούς δεσμούς, πέρα από τη συγγενική και επιχειρηματική σχέση.

Ισχυρές είναι οι διασυνδέσεις του κ. Παπαλεξόπουλου και στις ΗΠΑ, όπου, εκτός από τις σπουδές του, είναι μέλος του **Ελληνικού Ιδρύματος** Χάρβαρντ και άλλων ελληνοαμερικανικών ιδρυμάτων και διατηρεί στενές σχέσεις με μέλη της ελληνικής ομογένειας. Όλα αυτά πέρα από τη δραστηριότητα που έχει αναπτύξει η TITAN στην Αμερική.

Αν και επιλέγει να μην εμφανίζεται δημόσια, καθώς προτιμά να παράγει έργο αθόρυβα και μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, ανήκει στη «στέφα» του ενεργού πολίτη, με έντονο ενδιαφέρον για τα δημόσια πράγματα, ιδιαίτερα σε σχέση με τη λειτουργία και ανάπτυξη του επιχειρείν, που στα μάτια του συν-

Ο πρόεδρος της TITAN έχει μεγαλώσει και ζυμωθεί επιχειρηματικά με ισχυρούς παίκτες, ενώ μύηθηκε στα μυστικά του επιχειρείν από τη δεκαετία του '90.

Ο στόχος του Δημήτρη Παπαλεξόπουλου να αυξηθεί η συμμετοχή της βιομηχανίας στο 15% του ΑΕΠ πριν από το 2030 είναι απόλυτα εφικτός.

δέεται με την καινοτομία, την εξωστρέφεια, την κοινωνική προσφορά και υπευθυνότητα.

Έχοντας αναλάβει να εκπροσωπήσει τον βιομηχανικό κόσμο της χώρας, βγαίνει μπροστά στο εξωτερικό και σε διεθνή ΜΜΕ για να μιλήσει για τις δυσκολίες του επιχειρείν στην Ελλάδα μέσα στα χρόνια της κρίσης και να καταθέσει προτάσεις. Συχνά ταξιδεύει στο εξωτερικό για να παρακολουθεί εκ του σύνεγγυς τις business της TITAN στις χώρες δραστηριοποίησής της.

Αξίζει να αναφερθεί ότι το επιχειρείν για την οικογένεια Παπαλεξόπουλου είναι οικογενειακή υπόθεση. Ο πατέρας του σημερινού διευθύνοντος συμβούλου, Θεόδωρος Παπαλεξόπουλος, είναι μια από τις εμπληματικές φυσιογνωμίες του επιχειρείν, που επί πολλά χρόνια μαζί με τον Ανδρέα Κανελλόπουλο συμπροετίκταν στη διοίκηση της TITAN.

Σήμερα η «φωνή» της TITAN μέσα στον ΣΕΒ είναι ο Δημήτρης Παπαλεξόπουλος, ο οποίος εισήλθε στο διοικητικό συμβούλιο επί θητείας ακόμη του Δημήτρη Δασκαλόπουλου και ανέλαβε ως πρόεδρος από το 2020.

Το όραμά του για το παρόν και το μέλλον της ελληνικής βιομηχανίας, η οποία αλλάζει, είναι η ενσωμάτωση γνώσης και τεχνολογίας, η καινοτομία και την εξωστρέφεια. Σύμφωνα με τον πρόεδρο του Δ.Σ. του ΣΕΒ, ο στόχος να αυξηθεί η συμμετοχή της βιομηχανίας στο 15% του ΑΕΠ πριν από το 2030 είναι απόλυτα εφικτός. Παρά τις προκλήσεις, οι προοπτικές για το 2030 είναι ενθαρρυντικές. Ωστόσο, υπάρχουν ακόμα σημαντικές προκλήσεις, κυρίως σε ό,τι αφορά τις ενεργόβρες βιομηχανίες, που όπως έχει επισημάνει βρίσκονται αντιμέτωπες με υπαρκτή κρίση, λόγω του μη ανταγωνιστικού κόστους ενέργειας στην Ευρώπη. Για την Ελλάδα, οι βασικές προκλήσεις εντοπίζονται στις μεγάλες καθυστερήσεις στην αδειοδότηση, στην απονομή της Δικαιοσύνης, στην ανάγκη κάλυψης του χάσματος δεξιοτήτων και στην απαιτούμενη επένδυση στις νέες τεχνολογίες και την τεχνητή νοημοσύνη.